

“ Treballo per Banyoles com el primer dia; no oblidó l’origen”

“El rumb marcat el 2007 entenc que és el que la gent vol. Si ho féssim tan malament com diuen, les urnes ho reflectirien”

“La programació cultural és tant o més important que la programació esportiva; l’esdeveniment esportiu és més visible”

L'alcalde Miquel Noguera, fotografiat fa una setmana, un dimecres ventós a l'estany de Banyoles QUIM PUIG.

Miquel Noguera (Mieres, 1963) és alcalde de Banyoles des del 2007. És el seu cinquè mandat i quarta majoria absoluta.

Faci balanç d'aquest any. N'he de fer un balanç positiu perquè hem seguit amb els projectes endegats i, sobretot, de visió de com ha de ser la ciutat, amb inversions que s'han de fer, tot el que tenim iniciat, i programar tot el que calgui perquè la ciutat continuï avançant. Una ciutat ha d'estar en moviment constant perquè sempre hi ha necessitats i millores. Aquesta inquietud és la mateixa que la del primer dia. Quins projectes són els principals dels pròxims tres anys? El repte principal de cada dia és que la ciutat estigui ordenada i endreçada. El projecte que sempre he tingut clar com a alcalde i que he procurat en tots els governs que he presidit és tenir clar que la ciutat no s'atura mai, està en moviment. Després hi ha els projectes destacats. Hem acabat el Museu Arqueològic i ja n'hem posat a licitació la museïtzació. L'objectiu d'aquest any i

l'any vinent és la ubicació de la Col·lecció Gimferrer, que ja hem dit que no situarem a Can Tarradas sinó a la plaça Major. En tercer lloc, hi ha la nova biblioteca. Hem d'anar fent les etapes fins a poder treure a licitació aquest nou equipament, del tot necessari per a la ciutat. Amb l'Arqueològic i la biblioteca, hi ha col·laterals, com els carrers de la Muralla i la Pia Almoina. A més, cal continuar amb el dia a dia: pla d'asfaltatge, de voreres, de manteniment del parc de la Draga, enllumenat públic, nova neteja viària, hem ampliat l'escola bressol, transport urbà. És una millora del dia a dia, que no s'ha d'oblidar, perquè és el projecte principal. Avui és un dia ventós a l'estany. L'aigua és indissoluble de Banyoles. És el bé més preuat que tenim i és la nostra icona. Hi fem salut i esport. Però no podem viure aliens a la sequera que com a país estem passant. N'hem de fer un ús responsable. Hem de preservar-ho. No s'ha pogut treure a licitació la 'Tirona'. Com està la qüestió? És important però no és important. És a dir: la Tirona és una barca de passeig que dona un servei turístic a la ciutat i és una icona. El concurs va caducar, va quedar desert el nou i vam fer una prospectiva de mercat. Si hi ha la possibilitat d'algú interessat a provar-ho sis mesos, ho farem; si no, haurem de prendre una decisió. Banyoles pot viure sense Tirona? Evidentment. Ens agradaria que continués? Evidentment que sí. És un servei públic d'esbarjo i recreatiu. Hi estem treballant. Els visitants s'ha mantingut segons les últimes dades. No han disminuït però tenen un servei menys. Es vira cap a un altre model turístic? El del cicloturisme? El turisme de casa nostra és molt familiar i també és un turisme esportiu. No només el cicloturisme. Tenim molts visitants que venen a entrenar-se, no només ciclistes, perquè l'entorn ho permet i és agradable tant per a l'elit esportiva com per als que no ho són i venen per gaudir. L'estany és un pol d'atracció i també de pertinença, de visitants de tot tipus, de les comarques gironines, molt familiar; és el que és. També hi ha un turisme patrimonial ara menor que volem atraure, i la Col·lecció Gimferrer pot ser un reclam. Els ciclistes i les competicions esportives es veuen més que les activitats culturals. Em diuen que procuro més per l'esport que per la cultura. I és fals. Tenim activitats gairebé

diàries, xerrades, teatre, dansa, música..., les quals es fan a l'Auditori, a la Factoria. L'esport es concentra a l'estany i veus el públic, els talls de carrers que molesten. Però la programació cultural és tant o més important que la programació esportiva. És una ciutat amb més de 200 entitats, de tot tipus. Es cuiden prou les entitats? Pensem que les cuidem prou bé. Ens hi entenem bé i hi tenim un conveni. Les hem de cuidar i mirar perquè són les que, en bona part, dinamitzen la ciutat a nivell festiu i esportiu. Són part de la Festa Major, a punt de començar i que ha fet un tomb els últims anys. La Festa Major sempre ha estat un lligam molt estret entre l'ajuntament i les entitats. És veritat que en els últims sis anys amb l'empenta de les entitats amb la recuperació de fets històrics festius de casa nostra han creat un pols absolutament diferent i molt acceptat per la ciutadania. Li ha donat un impuls extraordinari. És important la implicació que s'ha fet a les escoles. I ho fem en col·laboració conjunta amb una Comissió de Festes. Esmentava Can Tarradas. Havia de donar cabuda a la Col·lecció Gimferrer. Què ha passat? Decidim comprar Can Tarradas per una qüestió patrimonial. És un edifici absolutament singular de l'arquitecte Noni Moner i si s'hagués enderrocat l'hauríem perdut. La família va entendre també que era millor que fos un equipament públic. I s'hi van posar molt bé amb el preu i amb temps. Em pregunten si quan ho vaig comprar sabia a què es destinaria. No, vaig salvar un element patrimonial de la ciutat. Ben aviat va servir, a baix, com a sala d'exposicions. La compra de Can Tarradas és anterior a la donació Gimferrer, que anirà a la plaça Major, a Can Tomàs Teixidor. Hem hagut de canviar el projecte i l'encàrrec de Can Tarradas, perquè l'estudi de càrregues ha descartat que sigui espai de "pública concurrència" i adequar-lo seria molt costós. El que importava era salvar l'edifici únic de Can Tarradas. Ca la Brugui també era un patrimoni singular diferent. El mobiliari era l'element patrimonial de Ca la Brugui i així ho han procurat els regidors Tubert i Congost. Hem fet un catàleg per preservar aquestes botigues històriques. El taulell està guardat en l'estat en què estava. Els veïns han demanat obrir com a espai verd els jardins del monestir. S'ha parlat amb el bisbat en aquest sentit? Amb el bisbat tenim i hem tingut bona relació. Durant el nostre mandat, hem fet un conveni per 25 anys d'ús del monestir i el claustre. Hi hem arreglat el teulat juntament amb la Diputació i el bisbat, que ens ha cedit gratuïtament la Providència; s'havia intentat altres vegades i ha reeixit ara per fer-hi la nova biblioteca. A l'església de la Sagrada Família de la plaça de les Rodes, s'ha fet també una cessió d'ús als manaies. En aquests anys que fa que soc alcalde, hem avançat moltíssim. Podem avançar més? Sí. Hem estat dos anys sense bisbe i amb fra Octavi hem de veure'ns per parlar només de Banyoles. Hi tenim un diàleg continuat i fluid. Tenint en compte la bona entesa, tot sembla que s'encamina cap a bon port. L'oposició l'acusa d'improvisar i de no tenir projecte de ciutat. Tothom pot discrepar, és evident. Fa disset anys que em diuen que improviso i que no tinc projecte de ciutat, però la gent ens el valora i ens ha fet confiança durant cinc legislatures seguides. El rumb marcat el 2007 entenc que és el que la gent vol. Si ho féssim tan malament com diuen, les urnes no donarien aquest resultat. Treballo per Banyoles com el primer dia. No oblidó l'origen. Soc president de la Diputació gràcies al fet que soc alcalde de Banyoles, i ho soc gràcies a la confiança dels veïns. La gent vota el que vol, el que creu que és millor per a la ciutat i qui la pot gestionar millor. Penso que em valoren per la gestió de la ciutat. Jo soc el primer crític amb la nostra acció de govern quan els dilluns ens reunim. Fem molta crítica i anàlisi interna. Caure en el cofoisme és dir que tot ho fem bé i tot segueix igual.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 16-10-2024, Pàgina 18

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2468551-treballo-per-banyoles-com-el-primer-dia-no-oblido-l-origen.html>